

- 20 Не ся ли изгубихъхъ непріатели-тъ ни?
И огонь пояжда остаткъ-тъ имъ.
- 21 Сега спріатели ся съ него, *и бжди въ миръ:
Отъ това ще дойде добро за тебе.
- 22 Пріими прочее законъ-тъ отъ уста-та му,
И *тури думы-тъ му въ сердце-то си.
- 23 *Ако ся върнешъ къмъ Всесилнаго, ще ся утвърдишь пакъ:
Испжди беззаконіе-то далечъ отъ шатъ-ры-тъ си.
- 24 И *тури злато-то върху пьрстъ-тъ,
И Офирско-то злато, въ каменіе-тъ на потоцы-тъ.
- 25 И Всесильный ще ти бжде злато,
И изобиліе отъ сребро за тебе.
- 26 Защото тогазъ *ще ся веселишь въ Все-силнаго,
И *ще въздигнешъ лице-то си къмъ Бога.
- 27 *Ще му ся помолишь, и ще тя послуша,
И ще исполнись обречанія-та си.
- 28 И каквото рѣшеніе направишь, ще ти ся завершува:
И свѣтъ ще свѣти по пѣтица-та ти.
- 29 Когато ся унижи *иъкой,
Тогазъ ще речешъ: *Има възвышеніе:*
И той *ще ся спасе оногозъ който има на-веденны очи.
- 30 Ще спасе *и* оногозъ който не е неповиненъ.
Ей, съ чистотъ-тъ на твои-тъ рѣцѣ ще бжде спасенъ.

ГЛАВА 23.

- 1 И отговори Іовъ, та рече:
2 И днесъ оплакованіе-то ми е горко:
Рана-та ми е по тежка отъ стенаніе-то ми.
- 3 *Ахъ, да бѣхъ зналъ дѣ да го намѣрихъ!
Отишелъ бѣхъ до прѣстоль-та му:
- 4 Изложилъ бѣхъ сѣдъ прѣдъ него,
И напълнилъ бѣхъ уста-та си съ доказа-тельства:
- 5 Позналъ бѣхъ думы-тъ *които* бы ми той отговорилъ.
И разумѣлъ бѣхъ що щѣше да ми рече.
- 6 Да ли *съ голѣмъ силъ щѣше да ся прѣ-пира съ мене?
Не; но щѣше да тури въ мене *силъ*.
- 7 Тогазъ можаше праведный-тъ да ся раз-говори съ него:
И азъ бѣхъ ся освободилъ за всегда отъ Сѣдѣж-тъ си.
- 8 Ето, *отхождамъ напредъ, но нѣма го;
И назадъ, но го не виждамъ;
- 9 На лѣво, дѣто работи, но не можъ да го видѣхъ:

и Ис. 27; 5.
о Псал. 119; 11.
п Гл. 8; 5, 6, 11; 13, 14.
р 2 Лѣт. 1; 15.
с Гл. 27; 10. Ис. 58; 14.
т Гл. 11; 15.
Гл. 50; 14, 15. Ис. 58; 9.
Прит. 20; 23. Іак. 4; 6.
1 Пет. 5; 5.

а Гл. 13; 3, 16; 21.
б Ис. 27; 4, 8, 57; 16.
в Гл. 9; 11.
г Псал. 139; 1, 2, 3.
д Псал. 17; 3, 66; 10. Іак. 1; 12.
е Псал. 44; 18.
ж Іоан. 4; 32, 34.

- Крые ся на десно, и *го* не виждамъ.
- 10 *Знае обаче пѣтъ-тъ ми; *искусилъ мя е:
Ще излѣзъхъ като злато.
- 11 *Нога-та ми хванъхъ стѣпки-тъ му:
Упазихъ пѣтъ-тъ му, и не ся уклонихъ
- 12 Отъ заповѣдъ-тъ на устны-тъ му, и не ся оттеглихъ назадъ:
*Съхранихъ думы-тъ на уста-та му, по-вече отъ нужди-тъ си хранъ.
- 13 Но той е въ едно *намѣреніе*: и *кой може да го отвърне?
И *което желае душа-та му прави.
- 14 Защото върши *което ми е опрѣдѣлено:
И много таквызъ *има* у него.
- 15 За това ужасавамъ ся отъ лице-то му:
Размышявамъ, и треперѣхъ отъ него.
- 16 Защото Богъ умекчи *сърдце-то ми,
И Всесильный мя ужаси.
- 17 Понеже не бѣхъ отсѣченъ прѣди тѣмни-нъ-тъ,
И не скры мракъ-тъ отъ лице-то ми.

ГЛАВА 24.

- 1 Понеже *врѣмена-та не сж скрты отъ Всесилнаго,
Защо не видать дни-тъ му тѣзи които го познаватъ?
- 2 *Едни прѣмѣстятъ прѣдѣлы,
Грабятъ стада, и пасътъ *гы*:
- 3 Огнематъ осель-тъ на сирачета-та:
*Зематъ говедо-то на вдовицъ-тъ въ за-логъ:
- 4 Истласкуватъ бѣдны-тъ отъ пѣтъ-тъ:
На земѣ-тъ *сиромаси-тъ ся крыѣтъ куино.
- 5 Ето, *като* диви осли въ пустыни-тъ,
излазятъ по работы-тъ си,
Подраняватъ за грабежъ:
Пустыня-та *дава* имъ хранъ за чада-та *и.м.*
- 6 Жьхътъ нивъ която не е тѣхна,
И берътъ лозіе съ неправдъ.
- 7 *Правятъ да нощуватъ безъ дрехъ голы-тъ,
Които нѣматъ завивкъ въ студъ-тъ;
- 8 Измокрувани отъ горскы-тъ буйны дѣж-дове,
Тѣ *пригърщатъ скалж-тъ, понеже нѣ-матъ прибѣжище.
- 9 Грабнуватъ сираче-то отъ съсцы-тъ,
И зематъ залогъ отъ сиромасахъ:
- 10 Правятъ голый-тъ да си отиде безъ дрехъ,
И които носятъ снопы-тъ оставатъ гладни.
- 11 Които истискуватъ елей-тъ въ ограды-тъ имъ,
И които тѣпчатъ жлебове-тъ *и.м.*, жедни сж.

а Гл. 9; 12, 13, 12; 14. Рим. 9; 19.
и Псал. 115; 3.
і 1 Сол. 3; 3.
к Псал. 22; 14.
—
а Дѣян. 1; 7.

б Втор. 19; 14, 27; 17. Прит. 22; 28, 23; 10. Осія 5; 10.
в Гл. 22; 6. Втор. 24; 6, 10, 12, 17.
г Прит. 28; 28.
д Ис. 22; 26, 27. Втор. 24; 12, 13. Гл. 22; 6.
е Плач. 4; 5.